

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quæcumque occurrat ex regulis divini officii, nisi sit ultima. petenda est
Dominicis post Epiph. Hac hebdomada, Ierosolymam celeberrimo
apparatu ingreditur Dominus, unde quæ spectant ad Devotionem, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

DOMINICA XXVI. VEL XXV, VEL XXIV.

PROVT OCCVRRRET, EX REGVLIS
DIVINI OFFICII.

De Zizaniis in medio tritici seminatis. Matth. 13.

vide in I. parte, Dominica 5. post Epiphaniam.

HAC HEBDOMADA, paratur & peragitur celeberrimus ille ingressus & triumphus Jerosolymitanus, quando plebs uniuersa venit obviam Domino cum palmarum ramis, & tanto cum pietatis sentu, ut inde nonnulla quæ devotionem & singularem erga Christum Dominum spectant affectum, eruantur & in practicas Veritates deducantur.

FERIA SECUNDA.

DE ZACHEO QVÆRENTE VIDERE
CHRISTUM DOMINUM.

Et quarebat videre Iesum quis esset. Luc. 19.

VERITAS PRACTICA

I. PUNCTUM.

Inventus etiam & cognitus Dominus, semper est quarendus.

N. 104. *Quarite Dominum & confirmamini; quærite faciem eius semper.*

RATIO EST, Quia semper quarendus est Dominus, si semper in eo sit quod pie quaras, & fructuosè invenias.

Sed semper in eo est etiam invento & cognito, quod pie quaras, & fructuosè invenias.

Ergo inventus etiam & cognitus Dominus, semper est quarendus; Atque hic primus devotionis affectus est erga Christum Dominum exercenda.

Engressus perambulabat Iericho. Et ecce vir nomine Zachæus, & hic princeps erat Publicanorum, & ipse dives, & quarebat videre Iesum quis esset: & non poterat præ turba, quia statura pusillus erat. Et præcurrens ascendit in arborem sycomoræ ut videret eum, quia inde erat transiurus. Et cum venisset ad locum, suspiciens Iesus, vidit illum, & dixit ad illum, Zachæe festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinans descendit, & excepit illum gaudens. Tum sequitur mirabilis ejus conversio, & insignis quædam parabola de decem servis, quibus concessa fuit ad negotiandum pecunia. Cui parabola cum propè similis illa sit,

pp 2 quæ

quæ post de Talentis refertur, non hic diutius immorabimur in illa recensenda: & quod præcipuum est in Zachæo spectandum, ac primum in Christi cultu exercendum, ut *quæramus videre Jesum qui sit*, diligentius modo & attentius expendemus. Neque enim solis peregrinis & ignavis quærendus est quis sit Jesus, sed ipsis etiam eruditis & peritis; atque ut habet proposita Veritas, *Quantumcunque sit inventus, & cognitus Dominus, semper est quærendus.*

Quod ut melius intelligatur, distinguenda est triplex cognitio quæ de Christo potest haberi; Prima est Religionis, seu quam exigit Religio Christiana, ut nempe sciamus, & credamus, & confiteamur, quia Dominus noster Jesus Christus Dei Filius, Deus & homo est. Deus ex substantia Patris ante sæcula genitus: & homo ex substantia matris in sæculo natus. Perfectus Deus, perfectus homo ex anima rationali, & humana carne subsistens. Aequalis Patri secundum divinitatem, minor Patri secundum humanitatem. Et quæ plura S. Athanasius de duabus eius naturis in unica persona refert, nec non illa quæ in symbolo, quod dicitur Apostolorum, exprimentur de illius Passione, Morte, Sepultura, Resurrectione, Ascensione in cælum, secundo Adventu ad iudicium. Quæ licet omnia non sint perinde omnibus scitu necessaria, qui tamen illa scire possunt, & negligunt vel audire vel audita retinere, negligentia est arguendi sunt: Rursum indigetis ut vos doceamini quæ sint elementa exordii sermonum Dei, hoc cit, prima rudimenta institutionis Christianæ.

Secunda cognitio est, Eruditionis, quam scilicet eruditi acquirunt vel in scholis, vel studio particulari, accuratius investigantes quæcunque in summa D. Thomæ, parte tertia de Incarnationis mysterio disputantur; quod certe studium non potest non laudari nisi pravo fine corrumpatur, *Ue non ad inanem gloriam*, inquit S. Bernardus, *aut curiositatem, aut aliquid simile: sed tantum ad adificationem tuam & proximi.* Sunt namque qui scire volunt eo sine tantum ut sciant & turpis curiositas est. Et sunt qui scire volunt ut scientiam suam vendant, & turpis questus est. Sed sunt quoque qui scire volunt ut adificent, & Charitas est. Et item qui scire volunt ut adificentur, & prudentia est. Horum omnium ultimi duo non inveniuntur in abusione scientia, quippe qui ad hoc volunt intelligere ut beneficiant.

Tertia denique quam de Christo habemus cognitio est pietatis, qua scilicet Pietas, & De-

votio circa illum fovetur, crescit, & perficitur. Quo in sensu ad propositam Veritatem declarandam hic primo dicitur, quod semper est quærendus Dominus, si semper in eo sit quod pie quæras & fructuosè invenias; Quasi diceretur, nostra in Christum pietas semper augenda est, si semper augeri possit. Hæc enim duo, *magis quærere Christum, Et magis in Christum affici*, pro uno & eodem habenda sunt: Nam non magis quæritur Christus nisi ut magis ametur: neque est alius prior ad eum magis diligendum modus, quàm ut magis quærat. Sicut enim ex amore magis quæritur, ita dum quæritur, magis amatur.

Quæram, inquit sponsa, *quem diligit anima mea*: Quasi diceret, quia diligo quæram, & idcirco quæram ut magis diligam. Sed nonne jam illum invenerat, nonne jam illum habebat quem diligebat? quomodo posset diligere quem non cognovisset, quem non invenisset; quem non haberet? Responderi aliud non potest quàm quod semper magis ac magis est quærendus Dominus, si semper in eo sit quod pie quæras & quod fructuosè invenias ad eum magis ac magis diligendum. Sic non modo sponsa quærit sponsum, sed alios etiam invitatur, ut ipsi secum quærant, atque ut magis excitentur, ipsa sponsum quantum potest effert laudibus. *Fidelis quippe anima*, inquit S. Gregorius, *quod dulciora & ampliora de Redemptore suo audit, et ardentius inhiat, & manifestiora de eo cognoscere appetit, dicens, quod abiit dilectus tuus, & quæremus eum tecum? Cum enim proximus proximo de Christo loquitur, cum alter ab altero qualiter inveniat, scrutatur, quid aliud quàm quo modo quæri debeat, perscrutatur? Nempe infaugabiliter & tam constantè quàm dicitur in eo aliquid superesse quod quærat.*

II. PUNCTUM.

SED semper in eo est etiam invento, & cognitio quod pie quæras, & fructuosè invenias. Cum enim dicat Apostolus *investigabiles esse Christi divinitas*. Id est, animi dotes, & virtutes innumeras & immensas, quis illum ita nosse affirmet, ut non semper supersit quod cognoscat? Quis, inquam, cui non statim illud exproberetur quod est in libro Job, *foris an vestigia Dei comprehendes, & usque ad partem omnipotentem reperies? Excelsior cælo est, & quid facies? profundior inferno, & unde cognosces?*

Hebr. 3.

Serm. 36.
in Cant.

- ea Id est, compendium eorum omnium quæ sciri possint: Et omnia in omnibus, id est, in quo uno habentur omnia. Et uno denique verbo, quod universa complectatur, qui propterea singulariter dicitur Veritas, quod unum est omnis objectum scientiæ, de quo verè S. Augustinus, *Tract. 26. in Ioann.* quid fortius desiderat anima quàm Veritatem? Altera cautia quæ supernaturalis est, ipse est Spiritus Sanctus, ipse Christi Domini Spiritus, ipsius Christi Domini bonitas, & natura, quæ hoc habet exitum & singulare, ut nos magis ac magis in sui non modo cognitionem, sed affectum impellat, sicut in cælo tam suaviter Angelos afficit, ut in eum desiderant proficere, sic homines sui studiosos ita acuit & incendit, ut nunquam non ipsum desiderant. *Qui edunt me, inquit, adhuc esurient, & qui bibunt me, adhuc sitient.* Quod de affectu simul, ac de intellectu sic apud Isaiam apud nos exprimitur: *Is. 21. si queritis querite, convertimini, venite.* Si queritis intellectu, querite & affectu: si queritis intellectu & affectu, convertimini, appareat in effectu, in praxi, & opere: tum verò venite, id est, rursum querite, & iterum convertimini, sicque fiat intellectus bonus omnibus facientibus eum, id est, quod intelligunt faciendum, faciant.
- Ephes. 3.* Quod etiam illud Apostoli referas: ut possitis comprehendere eum omnibus Sanctis, quæ sui latitudo & longitudo & sublimitas & profunditas. Nam si de intellectu intelligas, non est sensus, hæc posse intelligendo comprehendere; sed hæc ita sedulo & accuratè pervestiganda esse, quasi quæ possent comprehendere. Vel sic potius interpretare, tanta hæc sunt animi contentione revolvenda, donec ea mente comprehenderis: & quæ nunquam illa comprehendes, idcirco semper sunt revolvenda, idcirco contentio debet esse continua. *Sunt incomprehensibilia re- Trin. c. 2.* *Trin. c. 2.* querenda, inquit S. Augustinus, ne se existimes nihil invenisse qui quàm sit incomprehensibile quod quæredat, potuerit invenire. Cur ergo sic querat, si incomprehensibile comprehendere esse quod querat, nisi quia cessandum non est, quamdiu in ipsa incomprehensibilium rerum inquisitione proficitur, & melior meliorque fit querens tam magnum bonum, quod & inveniri quæritur, & quærendum invenitur? Nam & *L. 1. de consid. c. 13. & 14.* queritur ut inveniat dulcius; & invenitur ut queratur avidius.
- Quod si de affectu voluntatis verbum Apostoli comprehendatis accipias sicut S. Bernardus,

ut supra iam vidimus, accipit & opponit verba cognoscere: sensum hunc subjicit, ut non curiositate, inquit, contenti scientia, tota cura fructui inhiemus. Non in cognitione est fructus sed in comprehensione, alioquin scienti bonum & non facienti, peccatum est ei. Et ipse Paulus alio loco, sic currite, inquit, ut comprehendatis. Non ea disputatio comprehendit sed sanctitas. Et quæ plus aproficitur, quorum omnium ac dicti Apostoli ei sensus & finis est, ut non cessemus meditando investigare quantæ sint Christi Domini virtutes: omnes, per quatuor illas positionum differentias quas enumerat, quanta eorum latitudo per omnes virtutum actus: quanta longitudo per cuncta temporum spatia & momenta: quanta eorum altitudo per excellentissimam charitatem: quanta profunditas per illam humilitatem, quæ seipsum exinanivit quasi nihil esset coram Deo: quasi hoc totum quod esset, Deo immolaret: ut sic ad ejus imitationem acius incendamur.

O si melius nosset quàm sit sanctus, & quàm verè sit ejus voluntas sanctificatio nostra, non sic tam leviter in tam multis delinqueres: Verè enim à dilecto Discipulo dictum est, *omnis qui peccat, non vidit eum, nec cognovit eum.* Id est, omnis qui peccat liberius, non cognovit eum, quanto peccatum odit odio; nam si eum nosset non ita peccaret liberè, non se ita excusaret, non se ita pravè cupiditati traderet. Si enim cognovissent, nunquam Dominum gloria crucifixissent: Non tamen inde excusantur, nam illi magis ac magis cognoscendo semper vacare debent, & nisi tam continuo student ut inde convertantur, & conformiter vivant, Christum ignorent & nesciunt. Quod supra fufius probatum habes hæc Veritate propolita:

Quidquid de Christo se scire dicant impii & mundani, Christum nescire dicendi sunt.

Hanc concludamus Veritatem, & ceteras consequentes de Christo meditando formulas, hæc sancti Augustini precatione, Domine Deus meus, una spes mea exaudivi me, ne fatigatus velim te quærere, sed quæram faciem tuam semper ardentè. Tu da quærendi vires qui invenire te fecisti, & magis magnique invenendi

quæ te, spem dedisti. Vide etiam in 3. parte, Dominica Sanctissimæ Trinitatis, ubi hæc exponitur Veritas:

Non minus peccat qui non satis, quam qui nimis Deum scire velle.

FERIA TERTIA.

DE COENA IN BETHANIA, VBI MAGDALENA UNXIT DOMINUM.

Et domus impleta est ex odore unguenti. Joann. 12.

VERITAS PRACTICA.

Nullis parcendum bonis, ut Christi bonus odor simus.

RATIO EST, Quia Christi bonus odor, est bonus de Christo sensus: Atque ut Christi bonus odor simus, sic nobis bene conversandum est cum omnibus, ut omnes bene de Christo sentiant.

Sed nullis propterea parcendum est bonis.

Ergo neque ut Christi bonus odor simus. Quod tamen rarum est, cum omnes sua quarant, non quæ sunt Iesu Christi.

I. PUNCTUM.

REDIISSE in Bethaniam Christum Dominum, antequam Ierosolymam ingrederetur, aperte docet sanctus Joannes, cum ejus in urbem ingressum non nisi crastino, seu sequenti ab hac cœna die ponat. An verò hæc cœna sit ipsa eadem quam illi duo Evangelistæ factam narrant apud Simonem dictam leprosum, dubitatur ab interpretibus, propter nonnullas quæ earum diversitatem indicant, circumstantias.

Iesus ergo, inquit sacer Historicus, ante sex dies Pasche, venit Bethaniam ubi Lazarus fuerat mortuus quem suscitavit Iesus. Fecerunt autem ei cœnam ibi: & Martha ministrabat; Lazarus verò unus erat ex discumbentibus cum eo. Maria ergo accepit libram unguenti nardis pistici, preciosi, & unxit pedes Iesu, & extersit pedes ejus capillis suis: **ET DOMUS IMPLETA EST EX ODORE UNGUENTI.** Tum verò cum propterea murmuraret Judas, murmurantem repressit Dominus, & se mulieris devotæ Hayneusie Pars quarta.

tionem probare profectus est, ut ejus exemplo disceremus quod expressè postea docuit Apostolus, Nullis parcendum bonis ut Christi bonus odor simus. Verba hæc sunt Apostoli, in quibus intelligendis tota consistit ratio Veritatis proposita: Deo autem gratias qui semper triumphat nos in Christo Iesu, & odorem notitiæ suæ manifestat per nos in omni loco: quia Christi bonus odor sumus Deo, in iis qui salvi sunt & in iis qui pereunt: alii quidem odor mortis in mortem, alii autem odor vitæ in vitam. Et ad hæc quis tam idoneus? Non enim sumus sicut pluri- mi adulterantes verbum Dei, sed ex sinceritate, sed sicut ex Deo, coram Deo, in Christo loquimur.

Apostolica sanè verba, quorum duæ sunt partes præcipuæ, quæ duobus in punctis scorsim declarantur. Prima est de bono duntaxat Christi odore, quem ait esse odorem divinæ notitiæ per nos manifestatum, quando scilicet ut habet prima nostra propositio, sic religiosè cum omnibus conversamur, ut bene omnes edificentur, & inde ad Christum vel magis cognoscendum, vel magis diligendum, & colendum provocentur ac melius denique de ipso Christo & de tota religione Christiana sentiant: & quod mente sentiunt, dictis & factis indicent.

Sic præclare & appositè ad factum Magdalenæ, Christum ungentis, sanctus Augustinus: In omnibus, inquit, talibus non usus rerum, sed libido utentis in culpa est. Neque ullo modo quisquam sobrius crediderit Domini pedes ita unguento pretioso à muliere perfusos, ut luxuriosorum & nequam hominum solent, quorum talia convivia detestamur. Odor enim bonus, bona fama est, quæ quisquis bona vitæ operibus abundaverit dum vestigia Christi sequitur, quasi pedes ejus

L. 3. de doctrin. Christ. c. 12.

29

pretio.